

Indigo

Tam je nebo jasno, neskončno, vse je čisto mirno, neoskrunjeno; širijo se zeleni travniki, pisani vrti v neizmernost; vsi obrazi so tam mirni in prijazni in veselo gledajo oči.

Ivan Cankar

Osebe:

Vravec, 18 let, rada je glavna

Malči, 16 let, v svojem svetu

Kanarček, 17 let, močnejša kot se zdi

Tina, 18 let, realista

Edvard, 19 let, zaljubljen

Glas avtoritete, kriči

* V tekstu je uporabljen song The End of The World, Skeeter Davis.

** V tekstu je uporabljen izsek romana Hiša Marije Pomočnice, Ivana Cankarja.

ČAKANJE

Dekliška soba v četrtem nadstropju dijaškega doma. Petek. Zunaj se že temni. Vrabec, zatopljena v igrico na telefonu, leži na postelji, poleg nje spakiran kovček. Malči pregleduje zalogo hrane na okenski polici. Mrmra si melodijo pesmi The End of The World. Tina nekoliko sključeno sedi na postelji, z računalnikom v naročju. Za okolico se ne zmeni. Ob tipkanju komaj vidno premika ustnice. Kanarček snema dogajanje v sobi. Vrabec zapre igrico, Hey Siri, call Edvard. Calling Edvard, odgovori Siri. Številka je trenutno nedosegljiva, hip kasneje. Vrabec spet odpre igrico. Zoprn zvok ima. Tina preneha s tipkanjem. Pogleda Vrabec, a se ta zanjo ne zmeni. Tina nadaljuje s tipkanjem. Malči odpre mleko, povoha, naredi požirek, se skremži in pljune nazaj v tetrapak. Kanarček prasne v smeh.

Malči: Punce, no! To tok zdravju škodi. Ne res, če ne bi dans ugotovila, bi bla v ponedeljek vsa hrana v hladilniku pokvarjena. Mleko ma tako plesen ...

Kanarček: Še en požirek nared za na Story.

Malči: Pa ti si zmešana! To je strup!

Kanarček: Magari z jogurtom ...

Malči: Tina, nikol ne spiješ celega litra, kupiš ...

Vrabec: Je katera že naredila stodvajseto stopnjo?

Kanarček sede k Vrabec.

Malči: Kupiš pol ...

Tina med tipkanjem: Ja, mami, v ponedeljek bom kupila samo pol litra ... Kanarček, dej utišej to neumno muziko!

Vrabec: Pejt stran, če ti kej ne paše ...

Tina med tipkanjem: Feeling is mutual.

Malči: Ne se kregat, to full vpliva na čakre ...

Kanarček ugasne glasbo.

Vravec: Kje si to izklopila? Nisem našla ...

Kanarček: Greš na nastavitve ... Glasba ...

Vravec: A, ok, ok. Reka je lahko!

Kanarček: Ja ...

Zvok za pravilno ugotovljeno besedo.

Kanarček: Poskusi še s smreka ...

Zvok za pravilno ugotovljeno besedo.

Vravec: Yes!

Malči: Kaj se to greta?

Kanarček: Iz črk a, s, e, k, r, m moraš besede sestavljat ...

Malči: To se gremo lahko tudi tako, z listki ...

Tina med tipkanjem: Res ... Rek ... Rak ... Ker ... Sem ... Smer ... Mars ...

Kanarček: Tenks Tina, ni ti treba vsega spoilat.

Vravec: Vidiš kako s tremi črkami?

Malči: Rek, res, ser, ne, čaki to ne gre, kaj si še rekla?

Vravec: Nehi papagaja špilat ...

Malči: Ali ste že videli papagaja brez črke P? ali pa pipico pokaditi Pennsylvania.

Kanarček: Kaj sta spet mele?

Vravec: Za razliko od nekaterih jaz spoštujem meje.

Tina med tipkanjem: Še zmeri je užaljena, ker sem ji jogurt pojedla.

Malči: Sej ga mamó še full ...

Malči gre k polici s hrano.

Kanarček: Ne prenesem več takega vzdušja! Še par mesecev ...

Malči: Sam res ... Štiri leta sta ble cimre in zdej ko pride poletje ne bosta več ...

Tina med tipkanjem: Komej čakam.

Malči: Jaz vaju bom pa obe pogrešala.

Vravec sarkastično: O, kako lepo.

Malči: Me pa zanima kake bojo nove cimre. Kanarček, to bova same zbrale?

Kanarček: Itak da ne.

Vravec: Tebe niti v sanjah ne bi ...

Vravec zazvoni telefon.

Malči: Ne vem no, a se vam ne zdi pomembno, da že vnaprej veš s kom boš živel?

Malči naredi požirek jogurta.

Vravec se javi: Ja ... Govori komaj slišno. Ne vem ... Ja, ne vem. V nedeljo mogoče. Jutri greva k babici ... Ja, mami, tko pač je ... Ok, bom. Adijo. *Prekine klic.* Krava.

Malči: Bi še kera jogurt?

Kanarček vstane: Spij še malo, da nrdim Boomerang.

Vravec: Pusti tuje stvari ...

Malči: Sori, na. *Vrabcu ponudi jogurt.* Ti v ponedeljek vrnem vse kar sem spila ...

Vravec pokaže na velik M, napisan na tetrapaku: Od Mance je!

Tina neha tipkati: Malči! Spet jih bomo slišale!

Malči: Shit ... Ne, pa sej je v redu, bom v nedeljo prej prišla in ji šla drugega kupit...

Kanarček: Vodo ji dolij ... Al pa če ... Malči, dej mleko ...

Vravec: Ne moreš človeku skisanega mleka podtaknit.

Kanarček: Če me je pa s čiki zajebala!

Tina: Ne spuščaj se na njeno raven.

Malči: Slabo karmo si boš navlekla.

Kanarček: Briga me, zaradi nje sem po krivici nadrajsala!

Tina: Vsem je jasno, da si je izmislila, tudi Suzi!

Kanarček: Domov je pa vseeno klicala!

Malči: Res bi bla budalo, če bi šla na wcju kadit ...

Kanarček: Dej mi jogurt.

Malči naredi požirek jogurta.

Malči: Hrana ni igrača.

Kanarček: Dej sem.

Malči: Vravec, ujemi!

Malči vrže jogurt Vrabcu. Ta pristane na njenih hlačah.

Vravec: A si ti fuknjena ...

Tina in Kanarček se smejeta.

Malči: Oprosti ...

Vravec: Z Edvardom greva direktno na koncert! Res, vama je to smešno?

Malči: Oprosti ... Ti jaz posodim ... Oprosti ... Na, robec ...

Tina Kanarčku: Kako se ti zdi zdej? Bere. Ne se me dotikat! Ne dotikaj se me! Ubila te bom!

Malči potegne robec iz žepa, ga poslini, začne čistiti hlače.

Kanarček: Probi ... Probi to rečt še mal bolj naravno.

Vravec: Tace stran!

Tina nadaljuje s tipkanjem, Kanarček začne snemati Vrabca in Malči.

Malči: Ne Vravec, res, oprosti, ti bom pomagala. Malo vode dej gor pa zbriši in bo okej ...

Vravec: Pejt že domov!

Vravec odpre kovček in ga začne prazniti.

Malči: Ta vikend grem h Kanarčku, sej veš to ...

Vravec: Pejt stran!

Malči: Okej, no, sej sem hotla samo pomagat.

Malči se poklapano odpravi k polici s hrano.

Vravec: Je kera videla moje hlače? Halo! Antonija! Tina! Modre, črtaste ...

Kanarček: Nimam tvojih hlač!

Tina: Kaj pa ... *Bere*. Ne se me dotikat! Samo ne dotikaj se me! Fentala te bom!

Malči: Jaz pa čutim, da bi drugače odreagirala, če bi se kak slinast tip ob štirih al kdaj zjutraj okoli mene vrtel ...

Tina: Aja?

Malči: To punco dojemam kot še zmeri full zafrustrirano ...

Vravec odpre sprednji žep kovčka.

Vravec: Še enkrat se dotakni mojih stvari ...

Malči: Nisem ...

Vravec: Tini govorim!

Tina: Človek, kaj nej s strganimi hlačami ...

Malči: Sama si jih spravila tja, k ti je menzes šla čez ...

Vrabec: Shut the fuck up!

Kanarček: Ej, ej! Time out. Z vodo sper, pa bo šlo vse ven.

Vrabec si skuša očistiti hlače. Malči se umakne na samo. Sede na tla. Iz žepa vzame nihalo. Kanarček jo začne snemati.

Malči: Nihalo, kakšen bo danes znak za ja?

Tina bere: Dekle trzne in se s telesom umakne kolikor lahko stran.

Malči: Kakšen bo danes znak za ne?

Tina bere: Ne dotikaj se me! Ne se me dotikat! Ubila te bom!

Malči: Hvala. Ste vidle? Pravi, da je slaba energija v sobi. To ni okej, za nobeno ni okej.

Tina bere: Moški se ne pusti prestrašiti. Samo za vžigalnik sem prosil.

Malči se obrne k Tini: Ali pa samo reče, kaj si fuknjen, ubila te bom! In ga potem ubije ...

Kanarček: Pri miru bodi!

Tina: Ni v tem fora ...

Malči: To je ta, k so jo posilili? Js bi se hotla maščevat, če bi bla ona.

Tina: S tem moškim razvije debato ...

Kanarček: Lej to!

Kanarček Malči pokaže posnetek.

Malči: Hudo!

Kanarček: Dejva zdej še Rewind.

Kanarček in Malči se posvetita snemanju.

Tina bere: Si se kdaj hotel ubit? Ne. Jaz tudi ne. Dekle hitro umakne pogled in upa, da moški ni zaznal njene laži. Živali naredijo samomor, če ne vidijo izhoda. Ampak jaz nisem taka. Nikoli se ne predam. Problemi me samo še bolj podžgejo. Hočem bit srečna. Hočem spremembe. Potovat, se učit jezikov, začet od začetka. Ubežat dolgčas. To kar imam tu, ni to, ne more bit.

Kanarčka zmoti pisk za sporočilo.

Malči: Big lajk! Vseeno pa navijam, da bi ga ubila! Tak slinast, sluzast ...

Kanarček: Shit.

Malči Tini: Full ne maram takih tipov, res ne. Vse po vrsti bi kastrirala ...

Kanarček: Malči ... Shit ... Ne moreva k men ...

Malči: Veš, da moje mame ni ta vikend ...

Kanarček: Sorry ...

Malči: Obljubila si ... Kanarček, ne mi tega delat. Prosim. Spet bo cel pijan in js, ne, ne morem domov, ni šans. Sej si ga vidla kak je. Ogromen pa kosmat, tak slinar kot v Tinini zgodbi. Nevaren je, sej veš, kako me je prejšnji teden ...

Trkanje. Vravec hiti pospravljati stvari v kovček, Kanarček svojo razmetano posteljo. Malči in Tina se za trkanje ne zmenita.

Malči: Ne moreš me tko zajebat!

Vravec: A ni šla Suzana na morje?

Kanarček: Lucija bo doma.

Malči: A ne pride šele drug teden? Okej ... Razumem. Itak mi ni preveč prijetna ... To je en kurac! Kam naj se dam? Nočem bit sama z Branetom.

Trkanje.

Kanarček: Sorry, res. Tina, a gre loh k tebi?

Tina med tipkanjem: Komot. Bom pisala Mili, če imajo še kako karto.

Malči: Ne da se mi v teater hodit.

Tina: Lahko se pa ob enajstih dobiva na postaji in greva na bus.

Malči: Bom razmislila. Si zelo prijazna, hvala.

Trkanje. Malči gre proti vratom.

Vravec Tini: Pospravi posteljo! Ne mislim spet kazni zaradi tebe dobit!

Tina med tipkanjem: Nehi paničarit! Suzi je že ob dveh nrdila ogled.

Malči odpre vrata.

FIGURE

Edvard: Še nisi šla domov?

Edvard vstopi.

Malči: Mogla bi it do Kanarčka, pa zdej ne morem, tko da ne vem ...

Edvard: Sem mislil, da boš sama.

Vravec: Vse so te hotele videt.

Vravec gre proti Edvardu. Malči neopazno zaklene vrata in spravi ključ. Tina neha tipkati, hitro pogleda Edvarda, nato umakne pogled in se zatopi v branje. Kanarček se vrže na pol pospravljeno posteljo. Malči sede na tla, vzame nihalo in odplava v svoj svet. Vravec poljubi Edvarda, medtem gleda Tino.

Vravec: Pogrešala sem te.

Edvard: Sem opazil, da tudi med predavanji ...

Vravec: Me je zanimal, če boš kej prej, da bi šla še na kosilo ...

Edvard: Prfoks me je pred celo predavalnico napizdil, ker ti nisi vedla, kaj bi sama s sabo!

Vravec: Nič slabega nisem ...

Edvard: Med faksom me nimaš kej klicat! Pol ure smo poslušali kaka poden generacija smo. Pa da nimamo kančka spoštovanja do njega. V tako sramoto si me spravla! Noben se ne bo več menil z mano, pri Svetovni sem pa itak opravil za letos. Lahko kar ponavljam letnik ...

Kanarček: Kaj ima Vravec s tem? Ti si pustil telefon na glas!

Edvard: Ne mešaj se! Raje novoletne lučke pospravi!

Kanarček: Lučke bodo, dokler bomo me hotele!

Kanarček začne razporejati lučke po prostoru.

Edvard: Čas me maš klicarit, kufra pa ne moreš spakirat ...

Malči: Polila sem jo z jogurtom, ni blo zanalašč, pa je iskala druge hlače, sam so ble umazane, pa ...

Kanarček: Škoda jih je skrivat. *Cinično.* Tenks za idejo.

Edvard: Te počakam zunaj. *Hoče oditi.*

Vravec: Bi šla katera na Tiger Lillies?

Edvard *se ustavi:* Kaj se greš?

Vravec: Moj fotr je plačal za oba, tko da lahko s kartami naredim, kar hočem.

Edvard: Vzemi stvari. Čez deset minut naju taksi pobere ...

Vravec: Nimaš se kej znašat nad mano!

Edvard: Slab dan mam, res slab. Lahko samo greva?

Vravec: Nikamor ne bom šla, dokler se ne opravičiš.

Edvard: Prav, se slišiva drug teden. Ne rabim tega.

Edvard gre proti vratom.

Vravec: Whatever! Pejt!

Vravec se počli na posteljo, spet začne igrati igrico.

Kanarček Tini: Lahko primeš lučke?

Tina pomaga Kanarčku pri razporejanju lučk.

Kanarček Vrabcu: Si okej?

Vravec: Mir mi dej.

Malči: Počaki! Edvard, ena knjiga je tukaj, pa ni naša. Hiša, kako že ...

Malči gre po knjigo, Edvard se vrne.

Edvard: Hiša Marije Pomočnice?

Malči: Ko sem v nedeljo pršla v sobo, je bla tuki. Na.

Malči da knjigo Edvardu.

Edvard Vrabcu: Cel teden sem jo iskal, še spraševal sem te ...

Malči: Pozabila sem ji rečt, ni vedla, res, ne se kregat ...

Edvard: Pojma nimaš koliko je vredna! Samo sto izvodov obstaja!

Malči: Sem šla na dijaški.net gledat, če je za kej, pa mi po obnovi ni bila všeč.

Edvard: Knjigo sodiš šele, ko jo prebereš, vidiš kake besede, stavke izbira avtor, kako motiviko uporabi ...

Malči: Škoda mi je časa, če me takoj ne pritegne.

Edvard: To je ena najboljših knjig vseh časov!

Tina: O tem bi se pa še dalo debatirati ... Dokler sta tu Iliada pa Ulikses ...

Edvard: Ne mi Grkov omenjat! Danes sem štiri ure, štiri ure sem pri Svetovni književnosti poslušal o Grkih. Že cel semester, pa ga je že praktično konec, poslušamo samo o Grkih. Kaj pa Slovenci?

Tina: Sej je logično. V antiki so postavili temelje za vse. Filozofijo, literaturo ... Temu ne moreš oporekat. Ne me narobe razumet, genialno je, kako Cankar uporabi motiv pomaranče

... Da mu je v nepomembno, malo stvar uspelo zapakirat tako močno malomeščansko kritiko
... To bi jaz tudi rada znala. Biti neposreden na posreden način. Sej štekaš, kaj mislim?

Edvard: Kaj ima Homer, pa nima Cankar? Vinjete recimo ...

Tina: Tega ne moreš primerjat.

Edvard: Al pa tole?

Edvard odpre knjigo, lista.

Edvard: Si kje v svetovni literaturi že srečala tako prefinjeno in enkratno izpeljano metaforo? *Bere*. Kakor čarovnica je šla mimo zima, je šlo življenje. Otroci so se je bali, stisnili so se v kot in so gledali s prestrašenimi očmi. Tako pripoveduje pravljica: vstal je otrok in je šel za starko-čarovnico, po globokem snegu, skozi zimski gozd; kamor ga je vabila, je šel za njo, trepetajoč od mraza, srce polno strahu in čudnega hrepenenja. Šel je otrok za starko, skozi zimski gozd; izgubil se je in je legel in je umrl žalostno; od daleč se je zakrohotala starka. Vidiš?

Malči: Spomni me na Metko pa Jankota.

Kanarček: Malči, a lahko primeš tisti konec.

Malči pomaga Kanarčku in Tini pri razporejanju lučk.

Tina: Touché ... Dobra ponazoritev smrti. Ne me narobe razumet, Cankar riše krasne podobe, ampak ... Maš recimo Aristotela, ki reče, da je večer starost dneva in sočasno starost večer življenja.

Malči: Brez veze. Tina stokrat boljš piše kot ta Cankar.

Vrabec zapre kovček.

Tina: Daleč od Cankarja ali pa kogarkoli sem ...

Kanarček: V sredo je zmagala, veš!

Edvard: Res? Wau! Čestitam! Jaz sem moral prej it, so se mi eventni prekrivali.

Vrabec gre proti vratom.

Tina: Sej ni nič takega ...

Edvard: Itak da je! Pomoje še nikoli niso spustili gimnazijke v polfinale!

Vravec: Grem ven čakati taksi. Boš ti prinesel kovček?

V SITUACIJI

Vravec skuša neuspešno odpreti vrata.

Vravec: Kera ima ključ?

Malči gre proti vratom.

Kanarček: V vratih je?

Vravec: Tina, dej ključ.

Tina: Moj visi na obešalniku.

Malči: Na obešalniku ni nič.

Kanarček: Ne se zafrkavat.

Kanarček gre proti vratom.

Vravec: Sama poskusi.

Edvard prinese kovček do vrat.

Edvard: Kje so tvoji?

Vravec: V vratih so bli.

Edvard: Lahko da ena ključ?

Vravec: Tina, Antonija!

Edvard Malči: Ga daš ti?

Malči: Sem ga izgubila, bi mogla iti do hišnika danes novega iskat, pa sem pozabila. To je en kurac zdej! Kera je bila prva ... Jaz sem prišla zadnja iz šole, ve ste bile že ...

Vrabc: Tina je špricala.

Tina: Nisem šla nikamor, da bi zaklepala. In vedno pustim ključ na obešalniku!

Edvard: Poglejte še v jakne, torbe ...

Glas avtoritete: Definicije, definicije, definicije. Ugled ali vpliv, ki izhaja iz vodilnega položaja, moči, znanja: imeti, uživati avtoriteto; to mu jemlje avtoriteto; učitelj si mora ohraniti avtoriteto v razredu; zastavil je vso svojo avtoriteto; očetova, profesorjeva avtoriteta / avtoriteta države, partije // kdor ima, uživa tak ugled ali vpliv: ta človek je velika avtoriteta; priznavajo ga za avtoriteto; on je največja avtoriteta v atomski fiziki ... Definicije, definicije, definicije. Kar je bilo včeraj, je danes vprašljivo in jutri ... Jutri, kaj je s tabo?

Vrabc in Tina iščeta ključ. Kanarček skuša odpreti vrata.

Kanarček: Samo zataknila so se ...

Kanarček se z vso silo upre na vrata.

Malči: Pazi, da se ne polomiš ... Moj stric si je enkrat ramo ...

Vrabc: Ne se zaletavat, ne bom dajala za nova vrata! Raje poglej, kje imaš ključ. Tina, si našla?

Tina: Če ga nimam!

Vrabc: Dost zajebancije, mudi se nama na koncert.

Malči: A pol kar noben nima ključev?

Kanarček: Vpraši svoj kristal, kje so ...

Edvard: It morava, če želiva ujet koncert.

Vrabc: A res?

Edvard: Ena naj najde ključe ... Al pa da lasnico ...

Kanarček cinično: Si Sherlock slučajno?

Malči: Fak, ne moremo bit kar cel vikend zaprti ...

Vravec *sarkastično*: Joj, ne, jaz sem ga pa full hotla preživet z vami ...

Tina: Hitro moramo pridet ven, drugače je konec, dom se zapre in smo dobri do nedelje.

Edvard: Gremo čez okno?

Kanarček: Iz četrtega štuka? Bi te rada vidla ...

Malči: Ne seri, lani je ena iz prvega nadstropja plezala in še dans ne čuti nog.

Edvard: Kaj pa Suzana?

Vravec: Je že šla.

Edvard: Ne more vzgojiteljica pred vami it ...

Tina vzame telefon.

Tina: Ma kdo številko od recepcije?

Vravec: Pogooglaj.

Tina: Ne dela mi net.

Vravec: Meni dela normalno.

Tina: Pol pa ti poglej!

Malči gre k polici s hrano.

Malči: Hrane ne bo dost, fak, umrl bomo!

Kanarček: Ej! Kolk je ura? Varnostnik ima obhod ...

Edvard: Pol ...

Vravec: Na številko ...

Vravec Tini pokaže najdeno številko. Tina jo vtipka v telefon, kliče.

Kanarček: Ok, pol ure še počakamo in pol itak pride ... Vse bo okej.

Malči: Ja, pizda petsto sob je, a misliš, da bo vsako posebi pregledoval, moj kurac bo.

Vravec: Kličeš?

Tina: Zvoni ...

KRUTA IGRA

Uro kasneje. Vravec in Edvard skušata z lasnico odpreti vrata. Tina sedi na postelji, še vedno skuša priklicati recepcijo. Malči sedi na tleh kot kup nesreče, Kanarček pa snema dogajanje v sobi.

Malči: Varko bo kriv, če se nam kej zgodi.

Kanarček: Sej bo ...

Malči: Se ti sploh zavedaš kok je to resna situacija? En je kr pršu v našo sobo, vzel naše ključe ...

Kanarček: Dej malo optimizma.

Malči: Ne moremo ven! Kako si lahko taka flegma?

Tina: Verjetno je res na obhodu in se zato ne javi.

Kanarček: Se gremo ta čas eno pantomimo?

Edvard: Mam predlog! Kera bo kazala?

Vravec: Zlomil jo boš ...

Edvard: Vem, kaj delam. Posveti s telefonom.

Vravec posveti.

Edvard: Ne vame, v ključavnico, prosim.

Tina odloži telefon.

Vravec tiho: Upam, da ni res že šel.

Edvard: Itak da ne!

Malči: Vrabec tudi misli, da je že šel in če Vrabec to misli, potem je verjetno res. Konec je z nami. Hrane nimamo niti za danes, vode tudi nimamo. Da o wcju sploh ne govorim. Me tišči že pol ure. V ponedeljek bodo našli samo še naša trupla.

Edvard: Malči, pridi malo sem.

Malči gre k Edvardu.

Malči: Da me ne bi pojedli slučajno, če prva umrem. Res, to mi morate obljubit.

Edvard zlomi lasnico.

Edvard: Šit!

Vrabec: Nimamo več kej. To je to.

Edvard: Lahko grem edino čez okno ...

Vrabec: Ni šans! *Tini.* Alo! Zakaj ne kličeš na recepcijo?

Tina: Vsaj petdeset neodgovorjenih sem že pustila!

Vrabec: Ena naj še enkrat proba Suzano dobit ...

Malči: Kaj si hotel?

Kanarček vzame telefon. Edvard zašepeta Malči na uho.

Malči: Žgečkaš me ... Kdo pa je to?

Edvard šepeta Malči na uho.

Kanarček: Številka je trenutno nedosegljiva.

Malči: Ni šans, ne znam tega pokazat.

Edvard: Poskusi vsako besedo posebi.

Malči: Če je ime ...

Edvard: Ne smeš govorit!

Glas avtoritete: Včeraj je Vesoljni imel vso moč. Danes je Vesoljni mrtev. Jutri prihaja ... Haluciniram ... Še včeraj je Vesoljni imel vso moč! Dezorientiranost ... Prihaja novi jaz, ki nosi nešteto mask. Kolektivna igra izumira. Jaz! Jaz! Samo še jaz! Kje so Akademiki? Pisatelji? Filozofi? Učitelji? Umetniki? Politiki? Duhovniki? Svet strašljivo razvrednoten. Včeraj je Vesoljni imel vso moč. Danes je Vesoljni mrtev. Jaz! Jaz! Samo še jaz! Novi jaz, ki nosi nešteto mask. Haluciniram? Popolna odpoved kolektivne igre. Danes je Vesoljni mrtev. Ga bo jutri kdo oživel?

Malči: Ok, no, štiri besede.

Edvard: Ššš.

Kanarček: Štiri besede.

Kanarček nadaljuje s snemanjem. Tina in Vrabec se poglobita vsaka v svoj telefon. Malči pokaže znak za drugo besedo, nato začne teči na mestu.

Kanarček: Tečeš. Tekmuješ. Tečeš!

Malči pokaže znak za drugo besedo.

Kanarček: Druga beseda. Razmišljaš. Em, skačeš s kolebnico ... Samo skačeš. Pohajaš? Tekmuješ ... Jahaš konja! Razmišljaš!

Malči: Shit!

Malči kaže naprej.

Kanarček: Poirot? Dali?

Edvard: Filip Flisar!

Tina: Ivan Cankar!

Malči kaže naprej.

Kanarček: Ivan Cankar, Hlapci! Em, Pohujšanje! Skodelica kave!

Tina: Erotika! Hiša Marije Pomočnice! Moje življenje! Najboljše so pečene piške!

Malči si vzame čas za razmislek. Tina in Kanarček se ponovno zatopita v telefon. Malči nadaljuje s pantomimo. Ko opazi, da jo vsi ignorirajo pograbi Kanarčkov telefon.

Kanarček: Ej, pa ne moreš ...

Malči: Nehi me snemat! Prov odvisna si od tega klinčevega telefona!

Malči vzame telefon Tini, nato še Vravec.

Tina: Alo!

Vravec: Takoj mi dej nazaj!

V sobi ugasnejo luči.

Kanarček: Shit.

Tina: Okej, si dosegla svoje. Bom izklopla telefon in se šla pantomimo s tabo.

Kanarček: Ni to ... Shit, shit, shit!

Edvard: Je šel, ne? Pizda! Ne morem ...

Kanarček: Tri leta me je zanimalo, če ta mit drži, ma nisem ga pa hotela doživeti na tak način.

Edvard: Policijo moramo poklicat.

Vravec: Ja, bojo oni naprej urejal. Malči, dej mi telefon.

Malči: Bi zame rekli, da znam poslušat in opazovat ljudi?

Tina: Kaj ma to veze?

Malči: O vas vem veliko stvari in bojim se, da jih bom izdala, če boste poskušal klicat policijo.

Vravec: Ti!

Tina: Ne zafrkavi se!

Vravec: Vedla sem ... Ti, ti si res psiho, vedla sem od prvega dneva!

Malči: Opažam, da se ljudje ne znajo več pogovarjat, kaj šele spoznavat. Kok je wifi geslo je največ, kar so zmožni reči neznancu. Poslušat so se nehal že zdavnaj. Mene noben ne sliši, nikoli me ni. Sej vam ne zamerim ... Ampak ... Kanarček, res sem rabila iti k tebi za vikend. Tko bi bilo vse v redu. Dejte me slišati, dejte me razumeti, da ta vikend ne smem domov! Spet bo pijan in bo lezel vame in se drl! Ne morem več, ne zdržim! Prejšnji teden me je skor ubil. Pršu je cel pijan domov, čeprav sem mami prosila, naj ga ne vabi na rojstni dan. Ve ste mi tak lep dan naredile, on mi je pa vse pokvaril. Z mami sva se full skregali, grde, preveč grde stvari sem ji rekla. Da bom pobegnila od doma, da se bom ubila in da me nikoli več ne bo nazaj in ona, in ona se je začela sam jokati. Ponoč sem pobegnila čez okno in ko sem se zjutri vrnila, me je čakal in tako nalomil, da me še danes vse boli. Prisežem, vzela bom nož in ga ubila. Enkrat ga bom ubila!

HALUCINIRANJE

Dve uri kasneje. Po sobi ležijo prazne pločevinke piva, prazna steklenica vodke. Drugo si podajajo Kanarček, Edvard in Vrabc. Igrajo se resnico ali izziv, no predvsem gre za pivske izzive. Malči sedi v kotu, nepremično gleda predse. Tina z računalnikom v naročju sedi na postelji. Vsi, razen Malči so že precej okajeni.

Tina: Ponoči nisem spala. Zgodbo sem vsaj desetkrat prebrala, znova in znova iskala napake, podrobnosti, ki bi jih še izboljšala, ampak nekako se je zdelo vse popolno. Skoraj preveč. V SEMa sem prišla dve uri prej, zunej je bla že tema, narahlo je snežilo. Spila sem tri in ingverjeve čaje, v upanju, da bi me pomiril. Ta občutek mi je bil po eni strani všeč. Nihče me ni poznal. Lahko sem bila čisto druga oseba. Znova in znova sem prebirala in driblala zgodbo. Zagledam njegov obraz, rjave, temne oči ... Poigravam se z mislijo, da je tu zaradi mene. S pogledom sem mu sledila. Kmalu je nastala gneča, sedel je za mizo k drugim sodnikom. Prvi bralec ... Drugi ... Tretji ... Osmi. Vsi z izjemnimi zgodbami, nekatere smešne, nekatere žalostne, nekatere tudi totalno banalne. On sedi tam in posluša. Strah me je, strah, da ne bom nikoli izvedela, če se smeji med poljubi. Slišim svoje ime. Počasi grem proti odru, se vsedem. Sram me je, ker vidi moje stare, oguljene superge. Z očmi se sprehodim po prostoru. Začnem. Glas se neha tresti ... Noro! Ploskal je, kakor vsem drugim. Bojim se, da bom vse izgubila v trenutku, ko zapustim lokal. Da nikoli več ne bom čutila take svobode. Moje besede so končno prišle ven, ljudje so prvič poslušali, kaj imam za povedati. Edvarda tisti večer nisem več videla. Mili sem čestitala za zmago, čeprav je bila moja zgodba boljša, spila še en

ingverjev čaj, vzela nagrado za drugo mesto in se počasi odvlekla proti domu. Premočena od snega ... Kot največja zguba.

Vrabc in Edvard se začneta poljubljati. Kanarček naredi velik požirek vodke.

Tina: Kako pa vem, da so zagrable?

Kanarček: Do zdej bi že mogle ...

Tina: Vem za par folka, ki jim je za en drek robo prodal.

Kanarček: Sej Urh ne more vedet, al so dobre al ne.

Tina: Resnica ali izziv?

Kanarček: Izziv.

Tina prižge glasbo na računalniku, vstane. Rahlo se opoteče, nato začne plesati.

Tina: Malči, resnica ali izziv?

Tišina.

Kanarček: Malči je vedno za resnico.

Malči vstane: Jaz, jaz vam moram neki povedat ... Meni ... Full ... Nisem hotla, da se to zgodi, vem da zdej ne bote več moje prijateljice in jutri me bo policija odpeljala. In ...

Tina: Model, chil ...

Kanarček: Malči, ti tok preveč razmišljaš.

Malči: Če je pa vse res. Sej lahko že zdej pokličete ...

Kanarček: Po tem, ko smo se napokali gob, bomo policijo klical. Bravo!

Vrabc med poljubljanjem: Da ne bi slučajno!

Malči: Tko bo vsaj mami mogla pridet nazaj in ne bom sama z njim. No, sej najprej bom itak šla v zapor, al pa v Polje ...

Kanarček: Jutri bomo to reševal! Uživi dons. Mam še neki gob ...

Malči: Ne morem jest mamil, če vem, da bom šla v zapor.

Tina: Važno je da mamo vsi isto zgodbo! Rekli bomo, da nas varnostnik ni prišel ...

Kanarček: Da ne bi kej zajebala spet!

Malči: Res?

Tina: Pol greva pa k meni do nedelje ...

Malči: Ne, sej je v redu, bom šla magari v hostel, nočem ti bit v napoto ...

Tina *čedalje bolj divje pleše:* Pridte plesat, začel se bo ...

Kanarček začne plesati, Malči se nerodno zvija, ples res ni zanjo. Tina pobere odejo s tal, vrže jo v Vrabca in Edvarda in s tem prekine njun poljub. Kanarček plane proti Vrabcu in Edvardu.

Kanarček: Pusti!

Edvard: Dej fuj, to usrano ...

Kanarček pobere brisačo.

Kanarček: To je od Fride.

Vravec: Ne bo je nazaj, sprijazni se.

Edvard *Vrabcu komaj slišno:* Nisi ...

Kanarček: Kaj če tava po domu in nas išče ...

Tina: Celega dijaka si preiskala ...

Edvard: Vravec ...

Kanarček: Ni mogla kar izginit!

Tina: Verjetno so jo našli, ko je bila v petem štuku in spustili ven ...

Vravec: In potem jo je zbil avto. Pok!

Edvard: Ne, glej ...

Kanarček: Frida ni nikol težila, zato sem jo mela tok rada. Nikol me ni prosila za nasvet, al pa hotla da poslušam njene težave. Samo bli sva. Moja bela kepa sreče. Ne bom pozabila njenih prosečih oči, ko sva se srečali pred Rogom. Mogla sem jo vzeti.

Edvard Vrabcu: Dej, a ji boš povedala ...

Vrabcu: Pššš!

Vrabcu odrine Edvarda ob steno in ga poljubi.

Kanarček poje: Why do the birds go on singing? Why do the stars glow above? Don't they know it's The End of the World, It ended when I lost your love.

Z nekoliko slabšim posluhom se petju pridruži Malči.

Malči: I wake up in the morning and I wonder, Why everything's the same as it was ...

Malči in Kanarček: I can't understand, no, I can't understand, How life goes on the way it does ...

Malči objame Kanarčka, kmalu se jima pridruži še Tina. Vrabcu in Edvard se vmes nehata poljubljati.

Tina: Resnica, resnica ...

Malči: Ali izziv, ali izziv ...

Vrabcu: Pomoje je Malči na vrsti ...

Malči se izvije iz objema, sledita ji tudi Kanarček in Tina.

Malči: Zmeri resnica! Sam pol, ko povem, si sama izberem, kdo bo naslednji ...

Vrabcu: Si lezba?

Malči: Ne, fuj! Sori, Tina, nimam nič proti tebi ... Samo ...

Tina: Jaz nisem ...

Malči: To je men čisto nerealno, ne morem si predstavljat, da bi z žensko, a veš ...

Kanarček: Dihi, Malči ...

Malči: No, mogoč na kakem partiju ...

Kanarček: Dihi ...

Malči: Sej diham, nehi ...

Tina: Jaz nisem lezbijka, od kje ...

Malči: Pa kako ne, no, sej men se je zdel, da nisi, sem se pa malo bala da si in nism hotla k tebi, ker sem mislila, da si vame ...

Tina Vrabcu: Res ti je to lajf, al kaj? Prat možgane folku, ki ti ni nič hotu ... Kaj sem ti js nrdila, stara, a? Od prvega dneva me maltretiraš pa drkaš v glavo ...

Vrabcu: Glih pa mene briga zate ...

Malči: Ne se nanjo, Manca mi je to rekla.

Tina Vrabcu: Kaj še govoriš o men? Zdej maš priliko, da mi vse v facu vržeš.

Vrabcu: Ne ... Za ... Ni ... Maš ... Me ... Štekaš?

Malči: Slišala sem, da se tud režeš, ampak to itak vem, da je res, k sva se enkrat pogovarjale o tem.

Tina: Prav, dirty game it is.

Glas avtoritete: Brez spoštovanja, brez upoštevanja sočloveka se vozimo na hitrem vlaku sredi zabavišnega parka. Vriskamo, se smejimo, mižimo, skrivamo strah in lastno ranljivost. Priklenjeni na sedež se vozimo v krogu lastnega življenja, ne da bi pomislili na tistega, ki sedi poleg nas. Jaz! Jaz! Jaz! Sam sebi avtoriteta. Zazri se vase. Vdihni. Pet. Štiri. Tri. Dva. Ena. Poglej človeka na levi. Nasmehni se. Tri. Dva. Ena. Poglej človeka na desni. Pomežikni. Tri. Dva. Ena. Everyone you meet is fighting a battle you know nothing about. So be kind ... Always.

Malči: Sori, res, nisem hotla, da se ...

Tina: Boš ti al lohk jaz?

Malči: Edvard.

Edvard: Dost sem spil, tko da resnica.

Malči: Vravec je neki že pravla o tem, sam sem pozabla. Me v bistvu res zanima, mislim hudo mi je zate ... K to mora bit res grozn, da ti starši umrejo ...

Vravec začne plesati.

Vravec: Dejmo kako muziko ...

Vravec naredi velik požirek vodke.

Edvard: Ne maram govorit o tem ...

Vravec: Pa kaj, no! Štiri si bil star! Sej se ju sploh ne spomneš!

Kanarček: Shit.

Tina: Sožalje.

Edvard poda vodko Vrabcu.

Edvard: Privošči si še pet takih požirkov.

Kanarček: Ej, ne, dost je spila ...

Vravec komaj naredi pet dolgih požirkov vodke.

Kanarček: Bruhala bo ...

Vravec: Mam mejo in se znam nadzirat! Dej pust mi!

Kanarček: Ta prava se oglaš!

Vravec: Tina ziher noče povedat, kaj se je zgodil v Firencah. Tko da Antonija!

Kanarček: Izziv.

Malči Tini: Kaj je pa blo v Firencah?

Tina: Nič.

Vrabc: Po vaši šoli se drugač govori.

Kanarček: Izziv!

Vrabc: Splezi čez okno ... Naredi salto ...

Kanarček: Resnica. Resnica!

Vrabc: Bi pojasnila prosim lepo naši Malči, svetnici, devici, kdo je Lucija?

Malči: Od fotrove ta nove ... Sej sem jo spoznala ... Mal je čudna *Kanarčku*. Sori, ni mi všeč, da se tko obnaša do tebe.

Vrabc: Sisters with benefits.

Malči: Ne razumem ...

Vrabc: Oziroma ... Popravljam vprašanje ... *Kanarčku*. Kako ti je seksat z lastno sestro?

Tina: Zdej si šla pa res čez ...

Edvard: Dost je!

Vrabc: Pa kaj, no, če smo že tuki, si vse povejmo, a ni to point igre?

Kanarček steče na svojo posteljo, Malči za njo.

ZAČNIVA ZNOVA

Kanarček joče na postelji. Malči jo tolaži. Vrabc se naliva z vodko.

Tina: Malči, vrni nam telefone ...

Edvard Tini: Prepričaj jo najprej, da nam da ključ.

Kanarček: Prosim, samo stran bi šla ...

Malči: Tina, resnica ali izziv?

Edvard: Spusti nas ven!

Malči: Samo še to ...

Tina: Potem odkleneš?

Malči: Častna!

Tina: Izziv!

Vravec: Antonija je na vrsti!

Malči Kanarčku: A lahko ...

Kanarček prikima.

Malči: Tina, poljubi Edvarda.

Kanarček prasne v smeh, Tini postane nerodno.

Vravec: Ne! Z mojim tipom se samo jaz žvalim!

Malči začne vzdihovati.

Edvard: Ne moreš zahtevati tle od mene ...

Malči: Pšt! Ti je to kaj znano?

Malči vzdihuje.

Malči: Celo noč smo vaju poslušale.

Malči vzdihuje.

Edvard: Kaj? Kdaj?

Vravec skuša objeti Edvarda, ta jo odrine.

Edvard: Vprašal sem, kdaj.

Tišina.

Malči: Mislila sem, da boš toliko fer in se nam opravičila ...

Malči vzdihuje.

Edvard: Pizda, Vrabec, kaj si nrdila?

Malči: Dol se je dala z enim iz C stavbe.

Edvard poljubi Tino. Vrabec skoči nanju, dere se. Edvard jo odrine, da pade po tleh. Še naprej poljublja Tino.

Vrabec: Pusti ga!

Vrabec vstane.

Vrabec: Po dva tedna te nisem vidla! Vseen ti je blo zame! Skos samo faks in tvoja usekana babica.

Vrabec odrine Tino.

Vrabec: Mislila sem, da me boš itak pustil ...

Edvard in Tina se nehata poljubljata.

Edvard: Po vsem kar sem jaz danes videl, ja! Sem hotel to sicer na kultiviran način ...

Vrabec se obeša po Edvardu, ta jo odriva.

Vrabec: Ne, Edvard, nisem hotla ... Rada te mam!

Edvard: Me v bistvu niti ne preseneča ... Ista si kot tvoja stara!

Vrabec: Ni res ... Jaz ...

Edvard: Dejte mi ključ od sobe. Takoj!

Vrabec: Ne it, prosim ... Oprosti ... Rada te imam.

Edvard: Evo, dam ti še en izziv. Ker se tok bojiš resnice, te izzivam, da poveš, kaj se je zgodilo s Frido.

Tina: Ti si bla!

Malči: Sem vedla.

Kanarček: Ubila si Frido?

Vrabc: Nisem!

Vrabc gre h Kanarčku.

Edvard: Pri moji babici je, sem mislil, da veš ... Oprosti ...

Kanarček: Gledala si me ves ta čas, še pomagala si jo iskat, me tolažla ...

Vrabc: Jaz nisem mogla več tega gledat! Dlake po celi sobi ...

Kanarček: Zgini stran!

Vrabc: Ne moreš met mačke v domu! Trpela je!

Kanarček: Prisezem, da te bom zaklala!

Malči objame Kanarčka, ta na ves glas hlipa.

Malči začne peti: Why does my heart go on beating, Why do these eyes of mine cry, Don't they know it's the end of the world, It ended when you said goodbye.

Edvard se začne z vso silo zaganjati v vrata. Tina sede poleg Kanarčka in Malči, ponudi jima vodko. Vrabc se opoteka po prostoru.

Malči: Kanarček, poj! Vse bo v redu! Frida je živa! Lajf je lep! Vse bo good! Lajf je lep, punce moje!

Vrabc: Ravno sem prišla domov. Deževalo je in en kreten mi je spet ukradel marelo. Komot bi ga prebutala, a si nisem hotela pokvarit vikenda. Slišim nenavaden zvok. Grem v dnevno. Mrtvo pijana mama trga slike iz družinskega albuma. Gledam jo, ona gleda mene in reče, me nameravaš ubit s pogledom, al kaj? Želim jo objet, odrine me. Hitim ji razlagati, kak fantastičen dan sem imela in da je četrti razred res super ... Prekine me in reče, ljubica, prov en klinc me briga. Preobleči se, pol pa nalogo delat! Gledam jo in čakam. Začne kričat, naj že enkrat ubogam in ji zginem izpred oči ... Skuša vstati, maje se, išče ravnotežje ... Vstopi oče, se mi čudno nasmeje. Vrnem mu res grd pogled, že hočem nekaj reči, pok, mama ga udari. Prvič sem jo videla tako, v njej je bil nepopisen bes, kar vrelo je iz nje, kot da mu bo vsak čas skraspala oči. Oče ji mirno reče, oprosti ljubica. Mama eksplodira, kako si drzneš tisto kurbo

sem vlačiti! Vem, kaj sledi. Stečem v sobo, zaloputnem z vrati. Dretje, razbijanje, obtožbe, jok. Dost! Vsega imam dost. Slišim se kričat. Potem tišina. Tresem se. Prikažeta se na mojih vratih. Vse najboljše za te, vse najboljše za te. Nisva pozabila ljubica! Kot, da se nič ni zgodilo. Še eno leto pretvarjanja! Hitro me poljubita. Orhidejo odložita na mizo. Sama sem, čisto sama. Komaj zadržujem solze.

Edvard se z vso silo zaleti v vrata.

Edvard: Kurčeva ...

Tina naredi velik požirek vodke.

Kanarček: Dej še meni kej pust.

Tina: Ti si full preveč spila!

Kanarček: Z mojim dnarjem smo jo kupile!

Malči: Jaz skor nič nisem dobila!

Edvard: Spuste me ven!

Malči: Dej mi flašo!

Kanarček: Moja je!

Edvard: Jaz hočem it!

Tina: Zdej jaz pijem!

Edvard: Ven hočem!

Malči: Jaz ...

Kanarček: Moje ...

Edvard: Hočem ...

Tina: Jaz ...

Malči: Jaz ...

Kanarček: Hočem ...

Edvard: Moje ...

Tina: Hočem ...

Kanarček: Jaz ...

Edvard: Hočem ...

Malči: Moje ...

Kanarček: Hočem ...

Edvard: Jaz ...

Vsi: Hočem ... Moje ... Hočem ... Moje ... Moje ... Jaz ... Jaz ... Jaz ... Jaz ...

Vrabec stopi na stol, zaveže vrv na okensko kljuko, drugi konec si zaveže okoli vratu. Odrine stol. Glasen ropot. Malči zakriči. Vsi stečejo do Vrabca.

Edvard: Vrabec! *Tini*. Rešilca poklič! Ne, ne, ne mi tega delat ... Ključ rešilca!

Malči steče po telefone. Edvard skuša premakniti Vrabec.

Tina: Ne je premikat!

Kanarček: Ne dej, ne ...

Edvard: Šit Vrabec! Šit!

Kanarček: Kako se je lohkar ...

Tina: Tiho bodi!

Edvard: Pokličite rešilca!

Tina, Kanarček in Malči prižgejo telefone.

Edvard: Pizda Vrabec! Kaj bom zdej? Ne smeš ... Ne!

Malči: Vse bo v redu ... Edvard, vse bo v redu ...

Edvardov odmev: Kakor čarovnica je šla mimo zima, je šlo življenje. Otroci so se je bali, stisnili so se v kot in so gledali s prestrašenimi očmi. Tako pripoveduje pravljica: vstal je otrok in je šel za starko-čarovnico, po globokem snegu, skozi zimski gozd; kamor ga je vabila, je šel za njo, trepetajoč od mraza, srce polno strahu in čudnega hrepenenja. Šel je otrok za starko, skozi zimski gozd; izgubil se je in je legel in je umrl žalostno; od daleč se je zakrohotala starka ...

*V sobi še naprej panika, kaos. Vsi ob Vrabcu, Kanarček in Tina kličeta rešilca. Kanarček hlipa, Tina si grize nohte. Edvard tipa, če ima Vravec še pulz, Malči steče po ključ, odklene vrata. Zasliši se pesem *The End of The world*.*

KONEC